

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 176: Forslag til lov om forældremyndighed og samvær.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 22/2 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det en udløber af et beslutningsforslag, som Socialdemokratiet fremsatte i folketings-samlingen 1992-93, og som byggede på den grundholdning, at ethvert barn har ret til forældre. Det vil sige, at vi ønskede, at det som udgangspunkt var barnets tarv, altså barnets bedste og dermed forældrenes ansvar og ikke forældrenes rettigheder i forhold til barnet, der var lede-tråden.

Jeg vil gerne her indskyde, at det jo havde været lykkeligt, om det ikke havde været nødvendigt overhovedet at skulle fastsætte sådanne regler. Men beklageligvis må det konstateres, at alt for mange børn ikke har kontakten til begge forældre.

Set i lyset af det socialdemokratiske beslutningsforslag er vi nogle, der godt kunne have ønsket os, at lovforslaget gik videre, end tilfældet er. Men omvendt anerkender vi de mange skridt, der bliver taget i den rigtige retning, ligesom vi anerkender, at de videre skridt i forhold til fælles forældremyndighed m.v. afventer færdiggørelsen af arbejdet i Børnelovsudvalget.

Uvæsentligt er det dog ikke, at det med forslaget generelt bliver langt lettere for ugifte forældre at få adgang til fælles forældremyndighed såvel før som efter et barns fødsel. Derudover vil jeg også godt rose justitsministeren for, at faderens retsstilling styrkes i tilfælde, hvor et ugift par går hver til sit efter at have boet sammen i længere tid, således at forældrene stilles lige med hensyn til at få forældremyndigheden. Det kan kun betyde, at man fremover i højere grad vil tilgode barnets bedste ud fra en uvildig hensyntagen.

Tilsvarende vil jeg godt nævne et par andre elementer i forslaget, som vi også finder meget positive. Det drejer sig dels om en forbedring af den børnesagkyndige rådgivning, når der opstår uenighed om forældremyndighed og

samkvem, dels om muligheden for at få oplysninger om barnet fra børnehave, skole osv., selv om man ikke har forældremyndigheden.

Vi har ligeledes et håb om, at barnets tarv ved de foreslåede ændringer bedre vil blive tilgode-set fremover, for så vidt angår samværsret. Tilsvarende håber vi, at samværs-sabotage med de foreslåede justeringer fremover ikke vil blive anvendt i samme målestok – for ikke at sige overhovedet ikke vil blive anvendt.

Da tiden er ved at være gået, skal jeg blot her til slut tilkendegive, at Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte lovforslag inklusive de ikke nævnte ændringer af ægteskabsloven.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes lige, jeg vil give fru Lissa Mathiasen mulighed for at redegøre for, hvad det er, der har forhindret, at det her forslag går videre. Det blev nærmest formuleret som en eller anden objektiv kendsgerning, at sådan var det; men hvad er det præcis, der har forhindret forslaget i at gå videre i den retning, Socialdemokratiet ønsker, og præcis i hvilken retning er det, Socialdemokratiet ønsker at det her forslag går?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg formoder, at hr. Søren Søndergaard også har læst den betænkning, som danner baggrund for dette lovforslag. Det fremgår faktisk meget klart af betænkningen, at man i udvalget ikke mener at kunne finde en løsning, som er brugbar med hensyn til at gå videre med fælles forældremyndighed, f.eks. i forhold til spørgsmålet om faktisk samboende, da man ikke har den form for registrering, som kunne danne grundlag for noget sådant.

Vi har accepteret, at det er nogle af de ting, vi må vente med, til Børnelovsudvalget er færdigt, og så må vi drøfte dem videre.

Når jeg alligevel har valgt at sige det her, er det for at tilkendegive, at det for os er afgørende, at når de her tvister opstår, vil diverse beslutninger blive taget med udgangspunkt i barnets bedste og ikke med udgangspunkt i, hvilken holdning man måtte have til forældres rettigheder. Det er barnets tarv, der er udgangspunkt for de beslutninger, der skal træffes, og det er den vej, vi godt vil gå videre ad, også når Børnelovsudvalget kommer med sin betænkning.